

Umjetna inteligencija

5. Logika i zaključivanje

prof. dr. sc. Bojana Dalbelo Bašić
doc. dr. sc. Jan Šnajder

Sveučilište u Zagrebu
Fakultet elektrotehnike i računarstva

Ak. god. 2013./2014.

Creative Commons Imenovanje–Nekomercijalno–Bez prerada 3.0

v1.11

Logic: another thing that penguins aren't very good at.

Motivacija

- **Prikazivanje znanja** (engl. *knowledge representation*) središnji je problem umjetne inteligencije
- Rješavanje mnogih problema iz stvarnog svijeta iziskuje **goleme količine znanja**, čak i kada se ograničimo na neku usku domenu
- Drugi važan problem je **zaključivanje** (engl. *inference*): kako iz prikazanog znanja izvoditi novo znanje
- Na temelju zaključivanja sustav može donositi odluke, planirati, razumijevati prirodan jezik, dokazivati teoreme, itd.

Simbolizam vs. konektivizam

- Simbolička logika temeljni je alat **simboličkog pristupa** umjetnoj inteligenciji:

Simbolički pristup

Sve znanje iz eksternog svijeta može se prikazati **simbolima**. Zaključivanje se provodi **manipulacijom** nad tim simbolima. Inteligentno rasuđivanje ili ponašanje svodi se na zaključivanje.

- Tomu suprotan je **konektivistički pristup**:

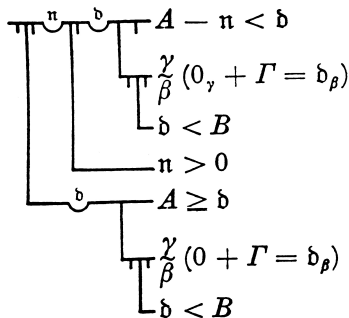
Konektivistički pristup

Mentalna stanja i ponašanje proizlazi iz **interakcije** velikog broja međusobno **povezanih jednostavnih** obradbenih jedinica. Tipična paradigma ovog pristupa jesu umjetne neuronske mreže.

- Držat ćemo se (još neko vrijeme) simboličkog pristupa

Simbolička logika

Simbolička logika (matematička logika) grana je matematike koja se bavi matematičkim konceptima izraženima u **formalnim logičkim sustavima**. Takvi sustavi omogućavaju apstraktno rasuđivanje

Gottlob Frege, *Begriffsschrift*, 1879.

Formalan logički sustav

Svaki sustav formalne logike sastoji se od tri komponente:

Komponente formalnog logičkog sustava

- 1 **Sintaksa** (engl. *syntax*) – opisuje jezične strukture koje sačinjavaju rečenice logike, odnosno definira formalna pravila za izgradnju logičkih formula
  - 2 **Semantika** (engl. *semantics*) – opisuje značenje jezičnih struktura, npr. koje su jezične strukture istinite a koje lažne, ili koji je odnos jezičnih elemenata i objekata u stvarnosti
  - 3 **Teorija dokaza** (engl. *proof theory*) – definira mehanizme koji omogućavaju zaključivanje, tj. izvođenje zaključaka iz danih premisa
- (1) i (2) omogućavaju prikazivanje znanja iz stvarnog svijeta
  - (3) omogućava izvođenje novog znanja

Ekspresivnost logike

- Postoje razne vrste logike koje se razlikuju u navedene tri komponente
- Neki formalizmi su više, a neki manje **ekspresivni** (izražajni)
- Što je logika ekspresivnija, to je složenija njezina sintaksa, semantika i teorija dokaza. U logici koja je vrlo ekspresivna možemo detaljno opisati stanje svijeta
- S druge strane, što je logika ekspresivnija, to manje možemo dokazati
- Logiku u kojoj možemo provjeriti valjanost bilo koje formule zovemo **odlučivom** (engl. *decidable*)

Kompromis između ekspresivnosti i odlučivosti

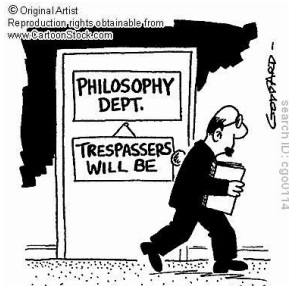
U načelu, što je logika ekspresivnija, to je u njoj manje toga moguće dokazati. Vrlo ekspresivni logički sustavi nisu odlučivi. Sustavi koji nisu vrlo ekspresivni su odlučivi, ali u njima se ne može puno toga prikazati.

- Ekspresivnost ovisi o **ontološkim** i **epistemološkim** pretpostavkama

Ontološke određenosti

Ontologija

Ontologija je filozofska disciplina (grana metafizike) koja se bavi pitanjima **postojanja i stvarnosti**, odnosno pitanjem koji entiteti postoje i kakvi su njihovi međusobni odnosi

Ontološke određenosti (engl. *ontological commitments*)

Ontološke određenosti definiraju što pretpostavljamo da u svijetu postoji. Npr., kod **propozicijske logike** pretpostavljamo da se svijet sastoji od činjenica koje su istinite ili lažne, **vremenska logika** dodatno pretpostavlja da u svijetu postoji uređaj vremenskih trenutaka, itd.

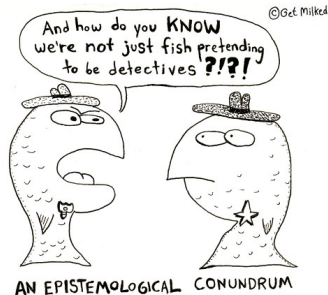
- **NB:** Riječ **ontologija** u umjetnoj inteligenciji ima dodatno značenje: formalan prikaz znanja unutar neke domene (no o tome kasnije)

Epistemološke određenosti

Epistemologija

Epistemologija je je grana filozofije koja se bavi **znanjem** – njegovom prirodom i njegovim dosegom, izvorom i ograničenjem.

Epistemološke određenosti (engl. *epistemological commitments*)

Epistemološke određenosti definiraju moguća stanja znanja. Npr., kod **propozicijske logike** svaka je činjenica ili istinita ili lažna. Nije moguće da je neka činjenica djelomično istinita, da je nesigurna, ili da u nju samo vjerujemo. Postoje vrste logika koje imaju takve epistemološke određenosti koje omogućavaju iskazivanje vjerovanja i različitih stupnjeva pouzdanosti.

Vrste logike

- Propozicijska logika (logika sudova)
- Predikatna logika (logika objekata)
- Vremenska logika (engl. *temporal logic*)
- Opisna logika (engl. *description logic*)
- Neizrazita logika (engl. *fuzzy logic*)
- Modalna logika (engl. *modal logic*)
- Epistemička logika
- ...

Mi ćemo se usredotočiti na propozicijsku logiku. Ta logika ima minimalne pretpostavke: postoje činjenice koje su istinite ili lažne.

Drugi put ćemo razmatrati predikatnu logiku, koja je ekspresivnija.

Sintaksa propozicijske logike (1)

Simboli propozicijske logike

- (1) Skup **propozicijskih varijabli** ili **atomičkih formula**,
 $V = \{A, B, C, \dots\}$
- (2) **Logički operatori** ili logički veznici:
  - ▶ $\neg$ (negacija)
  - ▶ $\vee$ (operator *ili*)
  - ▶ $\wedge$ (operator *i*)
  - ▶ $\rightarrow$ (implikacija)
  - ▶ $\leftrightarrow$ (ekvivalencija)
- (3) Logičke konstante *True* i *False* koje označavaju uvijek istinitu odnosno uvijek lažnu propoziciju
- (4) Znakovi zagrada (*i*)

Sintaksa propozicijske logike (2)

Dobro oblikovana formula (wff)

Dobro oblikovana formula (engl. *well-formed formula*, wff) ili, jednostavnije, **formula** propozicijske logike definirana je rekurzivno

- (1) Atom je formula
- (2) Ako je F formula tada je i $(\neg F)$ formula
- (3) Ako su F i G formule tada su formule:
  - ▶ $(F \wedge G)$
  - ▶ $(F \vee G)$
  - ▶ $(F \rightarrow G)$
  - ▶ $(F \leftrightarrow G)$
- (4) Ništa drugo nije wff

- Dopusćamo izostavljanje zagrada u pravilu (2). Dopusćamo izostavljanje vanjskih zagrada u pravilu (3).

Sintaksa propozicijske logike – primjeri

Primjeri atoma:

- $A = \text{"Zemlja je okrugla"}$
- $B = \text{"Harry Potter se školuje u Hogwartsu"}$
- $C = \text{"Propozicijska logika je najmoćnija shema za prikaz znanja"}$
- $D = \text{"Minotaur je mitsko biće"}$

Primjeri formula:

- C
- $\neg C$
- $((A \vee B) \vee \neg C)$
- $((B \vee D) \wedge (\neg B \vee C)) \rightarrow (A \vee C)$
- $((C \vee D) \rightarrow (\neg A \leftrightarrow B))$

Semantika propozicijske logike

Interpretacija

Neka je F dobro oblikovana formula propozicijske logike te neka su $E_1, E_2, \dots, E_n$ propozicijske varijable koji se u njoj pojavljuju.

Interpretacija $I : V \rightarrow \{\top, \perp\}$ formule F jest pridjeljivanje vrijednosti istinitosti iz skupa $\{\top, \perp\}$ varijablama iz skupa V .

Funkcija I svakoj propozicijskoj varijabli E_i pridjeljuje vrijednost $I(E_i) = \top$ (istinito) ili vrijednost $I(E_i) = \perp$ (lažno), ali ne i oboje.

- Formula koja ima n atoma ima 2^n različitih interpretacija
- Svaka interpretacija I opisuje jednu moguću **situaciju u svijetu**

Semantika logičkih operatora

Tablice istinitosti

F	G	$\neg F$	$F \wedge G$	$F \vee G$	$F \rightarrow G$	$F \leftrightarrow G$
$\perp$	$\perp$	$\top$	$\perp$	$\perp$	$\top$	$\top$
$\perp$	$\top$	$\top$	$\perp$	$\top$	$\top$	$\perp$
$\top$	$\perp$	$\perp$	$\perp$	$\top$	$\perp$	$\perp$
$\top$	$\top$	$\perp$	$\top$	$\top$	$\top$	$\top$

- Svi operatori imaju “prirodnu” semantiku (kao u jeziku), osim operatora $\rightarrow$, koji je manje intuitivan
- U formuli $F \rightarrow G$, formulu F nazivamo **antecedens**, a formulu G nazivamo **konzekvens**
- **NB**: Implikacija ne znači nužno uzročnost (kauzalnost).
 $F \rightarrow G$ ne znači da F uzrokuje G !

Provjera istinitosti formule

Istinitost formule

Za zadanu interpretaciju I , istinitost formule F definirana je rekurzivno:

$$\begin{aligned}I(\text{True}) &\equiv \top \\I(\text{False}) &\equiv \perp \\I(\neg F) &\equiv \neg I(F) \\I(F \vee G) &\equiv I(F) \vee I(G) \\I(F \wedge G) &\equiv I(F) \wedge I(G)\end{aligned}$$

- Npr., istinitost formule $((A \vee B) \wedge C) \wedge (\neg B \vee C)$ za interpretaciju $I(A) = \perp$, $I(B) = \top$, $I(C) = \top$:

$$\begin{aligned}I(((A \vee B) \wedge C) \wedge (\neg B \vee C)) &\equiv \\I((A \vee B) \wedge C) \wedge I(\neg B \vee C) &\equiv \\(I(A \vee B) \wedge I(C)) \wedge (I(\neg B) \vee I(C)) &\equiv \\((I(A) \vee I(B)) \wedge I(C)) \wedge (I(\neg B) \vee I(C)) &\equiv \dots\end{aligned}$$

Model

Model

Ako je formula F istinita u interpretaciji I , onda kažemo da je I **model** formule F .

Također kažemo da interpretacija I **zadovoljava** formulu F .

- Model opisuje jednu **situaciju**
- Npr., model formule $\neg A \wedge D$ je situacija u kojoj $A = \perp$ (*Zemlja nije okrugla*) i $D = \top$ (*Minotaur je mitsko biće*)
- Jedna formula može imati više modela, pa onda opisuje više situacija odjednom
- Npr., formula $A \vee D$ ima više modela. (Koje?)

Valjanost, proturječnost i zadovoljivost (1)

Valjana formula

Formula je **valjana (tautologija)** ako i samo ako je istinita za svaku svoju interpretaciju.

Proturječna formula

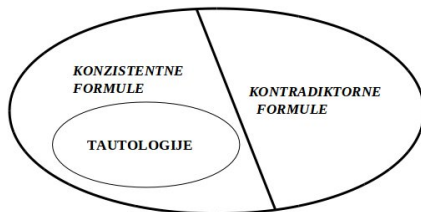
Formula je **proturječna (kontradikcija, nezadovoljiva, nekonzistentna antitautologija)** ako i samo ako je lažna za svaku svoju interpretaciju.

Zadovoljiva formula

Formula je **zadovoljiva (konzistentna, ispunjiva)** ako i samo ako je istinita barem za jednu interpretaciju.

Valjanost, proturječnost i zadovoljivost (2)

- Formula je zadovoljiva akko nije proturječna
- Formula je valjana akko je njezina negacija kontradikcija
- Ako je formula valjana, onda je i zadovoljiva, ali obrat ne vrijedi
- Ako formula nije valjana, onda ne znači da je proturječna
- Ako formula nije proturječna, onda je po definiciji zadovoljiva, ali ne mora biti valjana

Valjanost, proturječnost i zadovoljivost – primjeri

- P – zadovoljiva
- $P \vee Q$ – zadovoljiva
- $\neg(P \vee Q)$ – zadovoljiva
- $\neg P \wedge P$ – proturječna
- $P \wedge P$ – zadovoljiva
- $P \rightarrow Q$ – zadovoljiva
- $P \vee \neg P$ – valjana
- $(P \rightarrow Q) \wedge P$ – zadovoljiva
- $((P \rightarrow Q) \wedge P) \rightarrow Q$ – valjana
- $((P \rightarrow Q) \wedge P) \rightarrow \neg Q$ – zadovoljiva
- $P \leftrightarrow Q$ – zadovoljiva

Ekvivalentne formule

Formula F je **ekvivalentna** formuli G , što označavamo kao $F \equiv G$, ako i samo ako su vrijednosti istinitosti formula F i G jednake za svaku moguću interpretaciju formula F i G

- **NB:** Ne treba brkati $F \equiv G$ i $F \leftrightarrow G$
- $F \equiv G$ nije formula propozicijske logike (jer $\equiv$ nije dio sintakse propozicijske logike)
- $F \leftrightarrow G$ je valjana formula akko vrijedi $F \equiv G$

Ekvivalencije propozicijske logike (1)

(1)	$\neg\neg F$	$\equiv F$	– involucija
(2)	$F \rightarrow G$	$\equiv \neg F \vee G$	– ukl. implikacije
(3)	$F \rightarrow G$	$\equiv \neg G \rightarrow \neg F$	– kontrapozicija
(4)	$F \rightarrow (G \rightarrow H)$	$\equiv G \rightarrow (F \rightarrow H)$	
(5)	$F \rightarrow (G \rightarrow H)$	$\equiv (F \wedge G) \rightarrow H$	
(6)	$F \leftrightarrow G$	$\equiv (F \wedge G) \vee (\neg F \wedge \neg G)$	
(7)	$F \leftrightarrow G$	$\equiv (F \rightarrow G) \wedge (G \rightarrow F)$	
(8)	$F \leftrightarrow G$	$\equiv (\neg F \vee G) \wedge (\neg G \vee F)$	
(9)	$G \wedge G$	$\equiv G$	– idempotencija
(10)	$G \wedge \text{True}$	$\equiv G$	
(11)	$G \wedge \text{False}$	$\equiv \text{False}$	
(12)	$G \wedge \neg G$	$\equiv \text{False}$	– zakon kontradikcije
(13)	$G \vee G$	$\equiv G$	– faktorizacija
(14)	$G \vee \text{True}$	$\equiv \text{True}$	

Ekvivalencije propozicijske logike (2)

(15)	$G \vee \text{False}$	$\equiv$	G	
(16)	$G \vee \neg G$	$\equiv$	True	– isklj. trećega
(17)	$(F \wedge G) \wedge H$	$\equiv$	$F \wedge (G \wedge H)$	} asocijativnost
(18)	$(F \vee G) \vee H$	$\equiv$	$F \vee (G \vee H)$	
(19)	$F \wedge G$	$\equiv$	$G \wedge F$	} komutativnost
(20)	$F \vee G$	$\equiv$	$G \vee F$	
(21)	$F \vee (G \wedge H)$	$\equiv$	$(F \vee G) \wedge (F \vee H)$	} distributivnost
(22)	$F \wedge (G \vee H)$	$\equiv$	$(F \wedge G) \vee (F \wedge H)$	
(23)	$\neg(F \vee G)$	$\equiv$	$\neg F \wedge \neg G$	} de Morganovi zakoni
(24)	$\neg(F \wedge G)$	$\equiv$	$\neg F \vee \neg G$	
(25)	$F \vee (F \wedge G)$	$\equiv$	F	} apsorpcija
(26)	$F \wedge (F \vee G)$	$\equiv$	F	
(27)	$F \vee (\neg F \wedge G)$	$\equiv$	$F \vee G$	
(28)	$F \wedge (\neg F \vee G)$	$\equiv$	$F \wedge G$	

Logička posljedica

- Koji zaključci slijede iz danih premisa?

Logička posljedica

Formula G je **logička (semantička) posljedica** formula $F_1, \dots, F_n$ ako i samo ako svaka interpretacija koja zadovoljava formulu $F_1 \wedge \dots \wedge F_n$ također zadovoljava formulu G .

Drugim riječima: formula G je logička posljedica formula $F_1, \dots, F_n$ akko je svaki model od $F_1 \wedge \dots \wedge F_n$ ujedno i model od G .

Pišemo $F_1, F_2, \dots, F_n \models G$ i čitamo " $F_1, \dots, F_n$ **logički (semantički) povlači** (engl. *logically entails, semantically entails*) G ".

- Logička posljedica je **znanje** koje slijedi iz premisa
- Epistemološki gledano, to znanje nije novo jer implicitno već postoji u premisama. Međutim, logička posljedica to znanje čini eksplicitnim

Logička posljedica – primjer

- Dokažimo da je Q logička posljedica formula $P \vee Q$ i $\neg P$, tj.:

$$P \vee Q, \neg P \models Q$$

- Konstruirajmo tablicu istinitosti:

P	Q	$P \vee Q$	$\neg P$	Q
$\perp$	$\perp$	$\perp$	$\top$	$\perp$
$\perp$	$\top$	$\top$	$\top$	$\top$
$\top$	$\perp$	$\top$	$\perp$	$\perp$
$\top$	$\top$	$\top$	$\perp$	$\top$

- Premise imaju samo jedan model. To je ujedno i model formule Q , pa je Q po definiciji logička posljedica danih premisa

Logička posljedica, valjanost i proturječnost

- Da je formula F valjana označavamo kao $\models F$
- Po definiciji logičke posljedice, valjana formula je logička posljedica bilo kakvih premisa (pa tako i praznog skupa premisa)
- Npr.
 $\models P \vee \neg P$
 $Q \models P \vee \neg P$
- Također, po definiciji logičke posljedice, logička posljedica proturječne formule je bilo koja formula
- Npr.
 $P \wedge \neg P \models P$
 $P \wedge \neg P \models Q$

Dokazivanje logičke posljedice (1)

Izravan dokaz (engl. *direct method*)

Formula G je logička posljedica premisa $F_1, F_2, \dots, F_n$ ako i samo ako je

$$(F_1 \wedge \dots \wedge F_n) \rightarrow G$$

valjana formula (tautologija). Drugim riječima:

$$F_1 \wedge \dots \wedge F_n \models G$$

ako i samo ako

$$\models (F_1 \wedge \dots \wedge F_n) \rightarrow G$$

- Gornja tvrdnja zapravo je **teorem semantičke dedukcije** (engl. *semantic deduction theorem*)

Dokazivanje logičke posljedice (2)

- Formula $(F_1 \wedge \cdots \wedge F_n) \rightarrow G$ mora biti valjana, pa njezina negacija $\neg((F_1 \wedge \cdots \wedge F_n) \rightarrow G) \equiv F_1 \wedge \cdots \wedge F_n \wedge \neg G$ mora biti proturječna

Dokaz opovrgavanjem (engl. *refutation method*)

Formula G je logička posljedica premisa $F_1, F_2, \dots, F_n$ ako i samo ako je

$$F_1 \wedge \cdots \wedge F_n \wedge \neg G$$

proturječna formula (kontradikcija). Drugim riječima:

$$F_1 \wedge \cdots \wedge F_n \models G$$

ako i samo ako

$$\models \neg(F_1 \wedge \cdots \wedge F_n \wedge \neg G)$$

Dokazivanje logičke posljedice – primjer

- Dokažimo: $P \vee Q, \neg P \vDash Q$
- Izravan dokaz:

P	Q	$P \vee Q$	$\neg P$	$\overbrace{(P \vee Q) \wedge \neg P}^F$	$F \rightarrow Q$
$\perp$	$\perp$	$\perp$	$\top$	$\perp$	$\top$
$\perp$	$\top$	$\top$	$\top$	$\top$	$\top$
$\top$	$\perp$	$\top$	$\perp$	$\perp$	$\top$
$\top$	$\top$	$\top$	$\perp$	$\perp$	$\top$

- Dokaz opovrgavanjem:

P	Q	$P \vee Q$	$\neg P$	$\overbrace{(P \vee Q) \wedge \neg P}^F$	$\neg Q$	$F \wedge \neg Q$
$\perp$	$\perp$	$\perp$	$\top$	$\perp$	$\top$	$\perp$
$\perp$	$\top$	$\top$	$\top$	$\top$	$\perp$	$\perp$
$\top$	$\perp$	$\top$	$\perp$	$\perp$	$\top$	$\perp$
$\top$	$\top$	$\top$	$\perp$	$\perp$	$\perp$	$\perp$

Tri zadatka zaključivanja

- (1) **Provjera modela** (engl. *model checking*): je li zadana interpretacija I model za formulu F , tj. je li formula F istinita uz interpretaciju I ?
- (2) **Provjera zadovoljivosti** ili **SAT-problem** (engl. *satisfiability checking*): ima li zadana formula F model, tj. postoji li ijedna interpretacija u kojoj je F istinita?

Problem se također naziva **izgradnja modela** (engl. *model building*).

- (3) **Provjera valjanosti** (engl. *validity checking*): je li zadana formula F valjana, tj. istinita za svaku moguću interpretaciju?
  - Što je s problemom **dokazivanja logičke posljedice**?
On se svodi na problem provjere valjanosti (prema teoremu semantičke dedukcije)

Q: Jesu li navedeni problemi računalno teški?

Složenost zaključivanja (1)

- Problem provjere modela vrlo je jednostavan. Za propozicijsku logiku, taj je problem **odlučiv**: za svaku formulu F i interpretaciju I dobivamo u konačno mnogo koraka odgovor je li I model od F
- Problem provjere modela odlučiv je također i za predikatnu logiku (uz neka manja ograničenja)
- Alat koji radi provjeru modela zove se **provjernik modela** (engl. *model checker*)
- Problemi provjere valjanosti i zadovoljivosti (SAT) su teži! Zapravo, ta dva problema jednako su teška, jer su to dualni problemi:

Formula F je valjana akko $\neg F$ nije zadovoljiva

- Dakle, ako imamo algoritam koji rješava SAT-problem, možemo ga koristiti i za provjeru valjanosti, a to onda znači da možemo dokazivati logičke posljedice

Složenost zaključivanja (2)

- U propozicijskoj logici, SAT-problem je **odlučiv**: postupkom od konačno mnogo koraka možemo utvrditi ima li zadana formula model
- Premda odlučiv, problem je **netraktabilan**: složenost je $\mathcal{O}(2^n)$, gdje je n broj propozicijskih varijabli (trebamo ispitati 2^n redaka tablice)
- Zapravo, SAT-problem jedan je od prvih poznatih **NP-potpunih** problema (Cook, 1971)
- Nažalost, u predikatnoj logici (i mnogim drugim logikama) SAT-problem **nije odlučiv**: **ne postoji algoritam koji bi mogao provjeriti zadovoljivost svih formula**
- Algoritmi koji rješavaju SAT-problem nazivaju se **SAT-rješavači** (engl. *SAT-solvers*). U propozicijskoj logici mogu riješiti sve probleme, ali u predikatnoj samo neke probleme (zbog neodlučivosti)

Primjer: Diplomatski problem (1)

Diplomatski problem

Kao predstavnik protokola, zaduženi ste poslati pozivnice za diplomatski bal koji se održava u ambasadi. Međutim, postoje ograničenja:

- (1) Veleposlanik želi da, ako pozovete Tursku, svakako pozovete i UK
- (2) Pomoćnik veleposlanika želi da pozovete Tursku ili Argentinu, ili obje.
- (3) Zbog nedavnog diplomatskog incidenta, ne možete pozvati i UK i Argentinu.

Koga ćete pozvati?

- Logički prikaz problema:
 $(T \rightarrow U) \wedge (T \vee A) \wedge \neg(U \wedge A)$
- **Q:** O kojem se zadatku ovdje radi (provjera modela, provjera zadovoljivosti, provjera valjanosti)?

Primjer: Diplomatski problem (2)

- Radi se o zadatku provjere zadovoljivosti. Zanima nas postoji li model za zadanu formulu (i koji je to model)
- Trebamo ispitati 2^3 interpretacija
- Rješenje (ukupno 2 modela):
 $I(U) = \top, I(T) = \top, I(A) = \perp$
 $I(U) = \perp, I(T) = \perp, I(A) = \top$
- O kojem bi se zadatku radilo da je pitanje bilo:
  - ▶ “Mogu li pozvati UK i Tursku, a ne pozvati Argentinu?”
  - ▶ “Pozivam li u svakom slučaju UK?”
  - ▶ “Ako pozovem Tursku, zovem li onda i Argentinu?”

Problem s dokazivanjem semantičke posljedice

(1) Netraktabilnost:

- ▶ Moramo provjeriti 2^n interpretacija
- ▶ Zamislimo da želimo dokazati $F_1, \dots, F_{100} \models F_1$. Trebali bismo provjeriti 1.27×10^{30} interpretacija. To je nemoguće!
- ▶ Osim toga, u ovom slučaju to je nepotrebno jer je *očigledno* da relacija logičke posljedice vrijedi

(2) Neodlučivost:

- ▶ U predikatnoj logici broj interpretacija je beskonačan, pa nemamo šanse sve ih ispitati
- Postoji li rješenje za ove probleme? Da, donekle
- Umjesto da se bavimo interpretacijama i modelima (semantikom), trebamo se baviti pravilima zaključivanja (teorijom dokaza)

Teorija dokaza (engl. *proof theory*)

- Ljudi ne zaključuju na način da dokazuju semantičku posljedicu (ne pokušavaju pronaći interpretaciju koja je istinita za F , a nije za G)!
- Umjesto toga, pokušavamo pokazati kako se G može **izvesti** iz premisa pomoću konačnog broja **pravila zaključivanja** (engl. *inference rules*)
- Svako pravilo zaključivanja treba biti *opravdano* i što jednostavnije
- Pravila zaključivanja omogućuju dobivanje novih formula na temelju zadanih premisa, bez eksplicitnog referenciranja na semantiku logike (istinosne vrijednosti propozicija)

Deduktivna posljedica

Deduktivna posljedica

Formula G je **dedukcija** (engl. *deduction*) ili **deduktivna posljedica** (engl. *deductive consequence*) formula $F_1, F_2, \dots, F_n$ akko je G moguće **izvesti** (engl. *derive*) iz premisa $F_1, F_2, \dots, F_n$ pravilima zaključivanja.

Pišemo $F_1, F_2, \dots, F_n \vdash G$ i čitamo " $F_1, \dots, F_n$ **izvodi** (engl. *derives*) ili **deduktivno povlači** (engl. *deductively entails*) G ".

Teorem

Formula G je **teorem** akko vrijedi $\vdash G$, tj. ako je formula G deduktivno izvediva iz praznog skupa premisa.

- Dokazati $F \vdash G$ je ekvivalentno kao dokazati $\vdash F \rightarrow G$
- Zato umjesto o izvođenju dedukcije govorimo o **dokazivanju teorema**

Dokazivanje teorema

- U umjetnoj nas inteligenciji zanima kako automatizirati dokazivanje
- Time se bavi područje **automatskog zaključivanja** (engl. *automated reasoning*) ili **automatskog dokazivanja teorema** (engl. *automated theorem proving*, ATP)
- U teoriji dokaza razvijeni su različiti **postupci dokazivanja** (engl. *proof methods*)
- Sustav koji implementira neki postupak dokazivanja naziva se **dokazivač teorema** (engl. *theorem prover*)
- Dokazivači teorema razlikuju se od provjernika modela po tome što se oslanjaju samo na “sintaktičke manipulacije simbola” (ne zamaraju se modelima i semantikom)
- Naravno, to što dokazivači teorema izvode mora biti **semantički ispravno**, dakle opravdivo u smislu modela

Pravila zaključivanja

- Primjer pravila zaključivanja:

“Ako su dvije tvrdnje istinite, onda je istinita i njihova konjunkcija”

Pravilo konjunkcije

$$\frac{A \quad B}{A \wedge B} \quad \text{ili} \quad A, B \vdash A \wedge B$$

- Što je sa sljedećim pravilom?

$$A \vee B \vdash A$$

- Intuitivno, prvo pravilo je **semantički ispravno**, a drugo nije
- Da bi pravilo bilo ispravno, deduktivan zaključak koji njime izvodimo mora biti **logička posljedica premisa**

Ispravnost i potpunost pravila

Ispravnost

Pravilo zaključivanja je **ispravno** (engl. *sound*) ako, primijenjeno na skup premisa, izvodi formulu koja je **logička posljedica** tih premisa.

Formalno, pravilo zaključivanja r je ispravno ako i samo ako

$$\text{ako } F_1, \dots, F_n \vdash_r G \text{ onda } F_1, \dots, F_n \models G$$

Potpunost

Skup pravila R je **potpun** (engl. *complete*) ako i samo ako je njime moguće izvesti sve logičke posljedice:

$$\text{ako } F_1, \dots, F_n \models G \text{ onda } F_1, \dots, F_n \vdash_R G$$

Ispravnost i potpunost povezuju semantiku i teoriju dokaza
(povezuju u oba smjera relacije $\vdash$ i $\models$)

Ispravnost i potpunost – primjer

- Dokažimo da je pravilo $F \rightarrow G, F \vdash G$ (**modus ponens**) ispravno. Trebamo dokazati $F \rightarrow G, F \vDash G$. Izravan dokaz:

F	G	$F \rightarrow G$	$(F \rightarrow G) \wedge F$	$((F \rightarrow G) \wedge F) \rightarrow G$
$\perp$	$\perp$	$\top$	$\perp$	$\top$
$\perp$	$\top$	$\top$	$\perp$	$\top$
$\top$	$\perp$	$\perp$	$\perp$	$\top$
$\top$	$\top$	$\top$	$\top$	$\top$

- Dokažimo da pravilo $F \rightarrow G, G \vdash F$ (**abdukcija**) nije ispravno. Trebamo dokazati $F \rightarrow G, G \not\vDash F$. Izravan dokaz:

F	G	$F \rightarrow G$	$(F \rightarrow G) \wedge G$	$((F \rightarrow G) \wedge G) \rightarrow F$
$\perp$	$\perp$	$\top$	$\perp$	$\top$
$\perp$	$\top$	$\top$	$\top$	$\perp$
$\top$	$\perp$	$\perp$	$\perp$	$\top$
$\top$	$\top$	$\top$	$\top$	$\top$

Postupci dokazivanja

- Automatsko zaključivanje koristi neki od postupaka dokazivanja
- Taj postupak mora biti semantički ispravan, a poželjno je da je potpun
- Razvijeni su mnogi postupci:
  - ▶ sustavi prirodnog zaključivanja (engl. *natural deduction systems*)
  - ▶ aksiomatski (hilbertovski) sustavi
  - ▶ sekventni računi (engl. *sequent calculi*)
  - ▶ tableau-metoda
  - ▶ **metoda rezolucije** (engl. *resolution method*)

Mi ćemo se usredotočiti na metodu rezolucije. Ta je metoda ispravna i potpuna te se lako implementira na računalu.

Pravila prirodnog zaključivanja

- Pravila prirodnog zaključivanja (engl. *natural deduction*) (Gentzen, 1935) najbliža su su “prirodnom” načinu zaključivanja
- Pravila ima desetak (ovisno o verziji). Neka od pravila:

(1)	$F, G \vdash F \wedge G$	– uvođenje konjunkcije
(2)	$F \wedge G \vdash F$	– eliminacija konjunkcije
(3)	$F \vdash F \vee G$	– uvođenje disjunkcije
(4)	$F, F \rightarrow G \vdash G$	– modus ponens
(5)	$\neg G, F \rightarrow G \vdash \neg F$	– modus tollens
(6)	$F \rightarrow G, G \rightarrow H \vdash F \rightarrow H$	– ulančavanje (silogizam)
(7)	$F, F \leftrightarrow G \vdash G$	
	⋮	

- Pravila nisu prikladna za automatsko zaključivanje jer ih je previše (iziskuju složenu upravljačku strukturu)

Metoda rezolucije

- **Metoda rezolucije** (metoda razrješavanja) koristi se u propozicijskoj logici i predikatnoj logici prvog reda
- Metodu je predložio J. Robinson 1965. godine
- Metoda se sastoji od samo jednog pravila zaključivanja:

Rezolucijsko pravilo

$$\frac{A \vee F \quad \neg A \vee G}{F \vee G} \quad \text{ili} \quad A \vee F, \neg A \vee G \vdash F \vee G$$

što je ekvivalentno s:

$$\neg F \rightarrow A, A \rightarrow G \vdash \neg F \rightarrow G$$

- Prednost je što radimo sa samo jednim pravilom, a to bitno pojednostavljuje automatsko zaključivanje

Pravilo rezolucije – ispravnost

- Uvjerimo se da je pravilo rezolucije **ispravno**
- Trebamo dokazati da je deduktivna posljedica rezolucijskog pravila također i logička posljedica, tj. trebamo dokazati:

$$A \vee F, \neg A \vee G \vDash F \vee G$$

- Npr. izravnom metodom:

A	F	G	$\overbrace{A \vee F}^P$	$\neg A$	$\overbrace{\neg A \vee G}^Q$	$P \wedge Q$	$\overbrace{F \vee G}^R$	$(P \wedge Q) \rightarrow R$
T	T	T	T	$\perp$	T	T	T	T
T	T	$\perp$	T	$\perp$	$\perp$	$\perp$	T	T
T	$\perp$	T	T	$\perp$	T	T	T	T
T	$\perp$	$\perp$	T	$\perp$	$\perp$	$\perp$	$\perp$	T
$\perp$	T	T	T	T	T	T	T	T
$\perp$	T	$\perp$	T	T	T	T	T	T
$\perp$	$\perp$	T	$\perp$	T	T	$\perp$	T	T
$\perp$	$\perp$	$\perp$	$\perp$	T	T	$\perp$	$\perp$	T

Klauzula

- Rezolucijsko pravilo može se primijeniti samo na disjunkcije
- Ako želimo primjenjivati isključivo rezolucijsko pravilo, premise trebaju biti u obliku disjunkcije. Takav oblik nazivamo **klauzula**

Klauzula (engl. *clause*)

Literal je atom ili njegova negacija. **Klauzula** je disjunkcija konačnog broja literala G_i :

$$G_1 \vee G_2 \vee \cdots \vee G_n, \quad n \geq 0$$

Klauzula koja sadrži samo jedan literal naziva se **jedinična klauzula** (engl. *unit clause*).

- Primjeri literala: $A, F, \neg A, \neg F, G, \neg G$
- Primjeri klauzula: $A \vee F, \neg A \vee G, A \vee \neg B \vee C \vee \neg D, F$

Rezolucija nad klauzulama

Rezolucijsko pravilo nad klauzulama

$$\frac{F_1 \vee \dots \vee F_i \vee \dots \vee F_n \quad G_1 \vee \dots \vee G_i \vee \dots \vee G_m}{F_1 \vee \dots \vee F_{i-1} \vee F_{i+1} \vee \dots \vee F_n \vee G_1 \vee \dots \vee G_{i-1} \vee G_{i+1} \vee \dots \vee G_m}$$

gdje su F_i i G_i **komplementarni literali** (jedan je negacija drugoga).

Premise nazivamo **roditeljske klauzule**, a dedukciju nazivamo **rezolventa**.

- Primjeri:

$$A \vee B \vee \neg C, D \vee \neg B \vee E \vdash A \vee \neg C \vee D \vee E$$

$$\neg A \vee B, A \vdash B$$

$$A \vee B, A \vee \neg B \vdash A \vee A$$

$$A \vee B, \neg A \vee \neg B \vdash B \vee \neg B$$

$$A \vee B, \neg A \vee \neg B \vdash A \vee \neg A$$

Konjunktivna normalna forma

- Ako su premise klauzule, skup premisa je **konjunkcija klauzula** (premise su implicitno povezane operatorom $\wedge$)
- **Q:** Ograničava li to primjenu rezolucije? **A:** Ne!
- Bilo koju formulu propozicijske logike moguće je prikazati kao konjunkciju klauzula pretvorbom u **konjunktivnu normalnu formu**

Konjunktivna normalna forma (engl. *conjunctive normal form*, CNF)

Formula F je u **konjunktivnoj normalnoj formi** akko je F u obliku

$$F_1 \wedge F_2 \wedge \cdots \wedge F_n$$

pri čemu je F_i oblika

$$G_{i1} \vee G_{i2} \vee \cdots \vee G_{im}$$

gdje su G_{ij} literali (atomi ili njihove negacije).

Pretvorba u CNF

- Svaka se formula može pretvoriti u CNF u četiri slijedna koraka

Pretvorba formule u CNF

(1) Uklanjanje ekvivalencije: $F \leftrightarrow G \equiv (\neg F \vee G) \wedge (\neg G \vee F)$

(2) Uklanjanje implikacije: $F \rightarrow G \equiv \neg F \vee G$

(3) Potiskivanje negacije do atoma:

$$\begin{aligned}\neg(F \vee G) &\equiv \neg F \wedge \neg G \\ \neg(F \wedge G) &\equiv \neg F \vee \neg G\end{aligned}$$

(4) Primjena distributivnosti: $F \vee (G \wedge H) \equiv (F \vee G) \wedge (F \vee H)$

Svaki se korak ponavlja sve dok je primjenjiv.

U svim koracima, kad god je to moguće, primijenjuje se ekvivalencija za involuciju $\neg\neg F \equiv F$.

Pretvorba u CNF – primjer

$$(C \vee D) \rightarrow (\neg A \leftrightarrow B)$$

(1) Uklanjanje ekvivalencije:

$$\begin{aligned}(C \vee D) &\rightarrow (\neg A \leftrightarrow B) \\(C \vee D) &\rightarrow ((\neg\neg A \vee B) \wedge (\neg B \vee \neg A))\end{aligned}$$

(2) Uklanjanje implikacije:

$$(C \vee D) \rightarrow ((A \vee B) \wedge (\neg B \vee \neg A))$$

(3) Potiskivanje negacije:

$$\neg(C \vee D) \vee ((A \vee B) \wedge (\neg B \vee \neg A))$$

(4) Primjena distributivnosti:

$$\begin{aligned}&(\neg C \wedge \neg D) \vee ((A \vee B) \wedge (\neg B \vee \neg A)) \\&((\neg C \wedge \neg D) \vee (A \vee B)) \wedge ((\neg C \wedge \neg D) \vee (\neg B \vee \neg A)) \\&((\neg C \vee A \vee B) \wedge (\neg D \vee A \vee B)) \wedge ((\neg C \wedge \neg D) \vee (\neg B \vee \neg A)) \\&((\neg C \vee A \vee B) \wedge (\neg D \vee A \vee B)) \wedge ((\neg C \vee \neg B \vee \neg A) \wedge (\neg D \vee \neg B \vee \neg A)) \\&(\neg C \vee A \vee B) \wedge (\neg D \vee A \vee B) \wedge (\neg C \vee \neg B \vee \neg A) \wedge (\neg D \vee \neg B \vee \neg A)\end{aligned}$$

Klauzalni oblik

- Formula u konjunktivnoj normalnoj formi može se prikazati kao skup klauzula između kojih se implicitno podrazumijeva konjunkcija
- Klauzule se mogu prikazati kao skup literala između kojih se implicitno podrazumijeva disjunkcija
- Dakle, formula se može prikazati kao **skup skupova literala**
- To nazivamo **klauzalni oblik**

- Npr.:

$$(\neg C \vee A \vee B) \wedge (\neg D \vee A \vee B) \wedge (\neg C \vee \neg B) \Rightarrow \\ \{\{\neg C, A, B\}, \{\neg D, A, B\}, \{\neg C, \neg B\}\}$$

- Klauzule se također mogu pisati jedna ispod druge:

$$\neg C \vee A \vee B$$

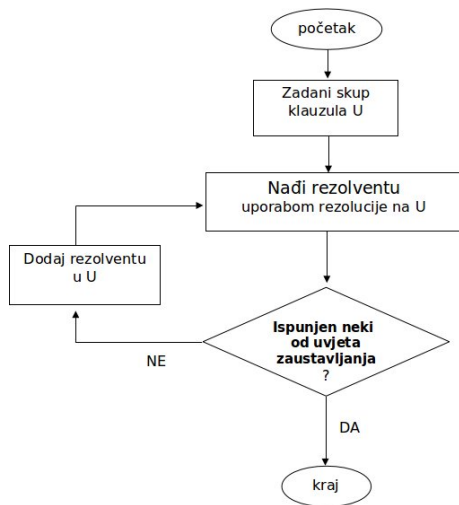
$$\neg D \vee A \vee B$$

$$\neg C \vee \neg B$$

Rezolucija

Postupak se ponavlja sve dok:

- (1) izvedena je ciljna formula
- (2) ne može se izvesti nova formula
- (3) iscrpljeni su računalni resursi

Rezolucija – primjer

- Dokažimo rezolucijom: $A \rightarrow B, B \rightarrow C, A \vdash C$
- Premise u klauzalnem obliku:
  - (1) $\neg A \vee B$
  - (2) $\neg B \vee C$
  - (3) A
- Rezolucijskim postupkom izvodimo:
  - (4) $\neg A \vee C$ (iz 1 i 2)
  - (5) C (iz 3 i 4)
- Ili:
  - (4') B (iz 1 i 3)
  - (5') C (iz 2 i 4')

Nepotpunost rezolucije

- Dokazali smo da je rezolucijsko pravilo ispravno. No je li potpuno?
- Lako je pokazati da rezolucijsko pravilo nije potpuno
- Npr., razmotrimo dedukciju $F \vdash F \vee G$
- Nju ne možemo izvesti rezolucijskim pravilom (zašto?)
- Međutim, vrijedi $F \models F \vee G$ (provjerite!)
- Budući da vrijedi $F \models F \vee G$, a da rezolucijskim pravilom ne možemo deduktivno izvesti $F \vdash F \vee G$, zaključujemo da rezolucijskim pravilom ne možemo dokazati sve logičke posljedice, pa zaključujemo da **rezolucijsko pravilo nije potpuno**
- Rezolucija koju smo do sada primjenjivali je **izravna rezolucija** (engl. *direct resolution*). Izravna rezolucija nije potpuna
- Postoji i **rezolucija opovrgavanjem** (engl. *refutation resolution*). Rezolucija opovrgavanjem jest **potpuna**

Rezolucija opovrgavanjem (1)

- Umjesto da dokazujemo $F_1, \dots, F_n \models G$, nastojimo dokazati da je $F_1 \wedge \dots \wedge F_n \wedge \neg G$ proturječna formula
- Kao poseban slučaj rezolucijskog pravila imamo:

$$\frac{A \quad \neg A}{\text{NIL}}$$

- NIL označava praznu klauzulu čija je semantička vrijednost $\perp$
- Ako rezolucijskim zaključivanjem izvedemo klauzulu NIL, onda znači da su premise proturječne. **Q:** Zašto?
- **A:** Zato što je rezolucijsko pravilo ispravno. Ako $F \vdash \text{NIL}$, onda $F \models \text{NIL}$. Ako $F \models \text{NIL}$, onda F mora biti proturječno. **Q:** Zašto?
- **A:** Zbog definicije logičke posljedice. Ako je logička posljedica proturječna formula, onda premise također moraju biti proturječne

Rezolucija opovrgavanjem (2)

- Dokazano je (**ground resolution theorem**) da uvijek kada je skup klauzula proturječan, rezolucijom možemo izvesti klauzulu NIL
- To znači da uvijek možemo dokazati nekonzistentnost skupa klauzula
- A to znači da možemo dokazati svaku logičku posljedicu. **Q:** Zašto?
- **A:** Zato što $F \models G$ možemo dokazati metodom opovrgavanja tako da dokažemo da je $F \wedge \neg G$ proturječna formula
- A to onda znači da je rezolucija opovrgavanjem potpuna, zato što njome možemo dokazati bilo koju logičku posljedicu
- Dakle, rezolucija opovrgavanjem je **ispravna i potpuna!**
- Umjesto da koristimo izravnu rezoluciju, trebamo negirati ciljnu formulu G , dodati je premisama $F_1, \dots, F_n$ i pokušati izvesti NIL
- Ako uspijemo, formula G je logička posljedica premisa, inače nije

Rezolucija opovrgavanjem – primjer 1

- Pokažimo da rezolucijom opovrgavanjem možemo dokazati $F \vdash F \vee G$:
- Negacija ciljne formule: $\neg(F \vee G) \equiv \neg F \wedge \neg G$
- Skup klauzula:
  - (1) F
  - (2) $\neg F$
  - (3) $\neg G$
- Iz (1) i (2) izvodimo klauzulu NIL
- Dokazali smo da je skup klauzula proturječan odnosno da je $F \vee G$ deduktivna/logička posljedica premise F

Rezolucija opovrgavanjem – primjer 2

- Vratimo se na diplomatski problem. Premise su:
 $(T \rightarrow U) \wedge (T \vee A) \wedge \neg(U \wedge A)$
- Pretvorba u klauzalni oblik:
  - (1) $U \vee \neg T$
  - (2) $T \vee A$
  - (3) $\neg U \vee \neg A$
- Dokažimo: “Ako pozovem Tursku, neću pozvati Argentinu”: $T \rightarrow \neg A$
- Negacija cilja: $\neg(T \rightarrow \neg A) \equiv \neg(\neg T \vee \neg A) \equiv T \wedge A$
- Nove klauzule:
  - (4) T
  - (5) A
- Rezolucijski postupak:
  - (6) U (iz 1 i 4)
  - (7) $\neg A$ (iz 3 i 6)
  - (8) NIL (iz 5 i 7)

Faktorizacija

- Rezolucija opovrgavanjem je potpuna uz uvjet da su klauzule **faktorizirane**
- Faktorizacija je primjena ekvivalencije $G \vee G \equiv G$ kojom se višekratno pojavljivanje istog literala zamjenjuje jednim literalom
- Primjer:
 $\neg A \vee \neg A, A \vee A \vdash A \vee \neg A$
- Skup klauzula je proturječan, a izveli smo valjanu formulu
- **Q:** Je li to ispravno? **A:** Naravno da jest. Valjana formula je logička posljedica bilo koje formule. Ali od toga nemamo koristi.
- Međutim, da smo napravili faktorizaciju, dobili bismo:
 $\neg A, A \vdash \text{NIL}$
- Kako bismo zadržali potpunost, treba primjenjivati faktorizaciju kad god je to moguće

Algoritam rezolucije opovrgavanjem

Algoritam rezolucije opovrgavanjem (za propozicijsku logiku)

```
function plResolution( $F, G$ )  
   $clauses \leftarrow \text{cnfConvert}(F \wedge \neg G)$   
   $new \leftarrow \emptyset$   
  loop do  
    for each ( $c_1, c_2$ ) in selectClauses( $clauses$ ) do  
       $resolvents \leftarrow \text{plResolve}(c_1, c_2)$   
      if NIL  $\in resolvents$  then return true  
       $new \leftarrow new \cup resolvents$   
  if  $new \subseteq clauses$  then return false  
   $clauses \leftarrow clauses \cup new$ 
```

- cnfConvert – pretvara formulu u konjunktivan normalan oblik
- selectClauses – odabire skup parova klauzula za razrješavanje
- plResolve – razrješava roditeljske klauzule i vraća skup rezolventi

Algoritam rezolucije opovrgavanjem – napomene

- Primjena rezolucijskog pravila na par klauzula može dati više rezolventi, pa zato radimo sa skupom rezolventi
- Kako bi se zadržala potpunost, potrebno je uvijek **faktorizirati** sve dobivene rezolvente
- Broj mogućih različitih klauzula je konačan (ako se provodi faktorizacija), pa algoritam sigurno završava u konačnom broju koraka
- Treba voditi računa o tome koji su parovi već bili razriješeni i ne razrješavati ih ponovo
- Izvođenje klauzule NIL iz skupa klauzula zapravo je **problem pretraživanja**: u svakom koraku trebamo odabrati par klauzula koje ćemo razriješiti
- Treba nam **strategija pretraživanja**, koja se u kontekstu rezolucije naziva **rezolucijska strategija**

Rezolucijske strategije

- Dvije vrste **rezolucijskih strategija**:
  - ▶ strategije pojednostavljenja (engl. *simplification strategies*)
  - ▶ upravljačke strategije (engl. *control strategies*)
- Strategije pojednostavljivanja uklanjaju redundantne i nevažne klauzule generirane tijekom postupka dokazivanja čime se sprječava njihovo daljnje nepotrebno razrješavanje
- Upravljačke strategije određuju način odabira roditeljskih klauzula
- Rezolucijska strategija treba biti **potpuna**: mora izvesti NIL, ako je skup klauzula nekonzistentan
- To ne treba brkati s potpunošću pravila zaključivanja (općenito, da bi postupak dokazivanja bio potpun, trebamo kombinirati potpuna pravila s potpunom strategijom pretraživanja)

Strategija pojednostavljenja

Strategija brisanja

Uklanjanje redundantnih klauzula:

- Klauzula koja je **pokrivena** (engl. *subsumed*) drugom klauzulom može se obrisati
- Prema ekvivalenciji apsorpcije: $F \wedge (F \vee G) \equiv F$
- Ako se u skupu klauzula nađe par klauzula C_1 i C_2 takvih da $C_1 \subseteq C_2$, klauzula C_2 može se obrisati (klauzule su prikazane kao skupovi literala)

Uklanjanje nevažnih klauzula:

- Klauzula koja je **valjana** (tautologija) je nevažna (zašto?)
- Ako je rezolventa valjana klauzula, može ju se odmah pobrisati
- Provjera valjanosti klauzule je jednostavna: klauzula je valjana akko sadrži komplementaran par literala F_i i $\neg F_i$

Upravljačke rezolucijske strategije

Strategija zasićenja po razinama (engl. *level saturation strategy*)

- Rezolvente izvodimo razinu po razinu (kao kod pretraživanja u širinu): razrješavamo sve moguće parove klauzula na prvoj razini (početni skup klauzula), zatim na drugoj razini, itd.
- Na i -toj razini, roditeljske klauzule uzimaju se s razina 1 do $(i - 1)$
- Ovo je potpuna strategija, ali je vrlo neučinkovita (problem kombinatorne eksplozije)

Strategija skupa potpore (engl. *set-of-support strategy*)

- **Skup potpore** je skup klauzula nastao negacijom ciljne formule i naknadnim dodavanjem izvedenih klauzula
- Barem jedna roditeljska klauzula uvijek mora biti iz skupa potpore
- Strategija je potpuna i u pravilu učinkovitija od strategije zasićenja (to više što je skup potpore manji)

Sažetak

- Postoje razne vrste logike koje se međusobno razlikuju po **ekspresivnosti**. Propozicijska logika je najjednostavnija
- Svaki logički sustav sastoji se **(1) sintakse, (2) semantike i (3) teorije dokaza**
- **Logička posljedica** je formula koja semantički slijedi iz premisa, a **deduktivna posljedica** je formula izvodena pravilima zaključivanja
- Pravila zaključivanja moraju biti **ispravna** i poželjno je da su **potpuna**
- Tri zadatka zaključivanja su **(1) provjera modela, (2) provjera zadovoljivosti i (3) provjera valjanosti**. Prvi je jednostavan, druga dva su netraktabilna, ali barem **odlučiva** u propozicijskoj logici
- **Rezolucija opovrgavanjem** (uz faktorizaciju i potpunu strategiju) je potpuna metoda dokazivanja

Sljedeća tema: Dokazivanje teorema u logici prvoga reda